

श्रीमद् भगवद् गीता

Śrīmad Bhaga-vad Gī-tā

Chapter 15

ॐ हरिः ॐ

om hariḥ om

श्री गुरुभ्यो नमः

śrī gu-ru-bhyo na-maḥ

हरिः ॐ

hariḥ om

ॐ श्री कृष्ण-परमात्मने नमः

om śrī kṛṣ-ṇa-pa-ra-māt-ma-ne namaḥ

श्रीमद् भगवद् गीता

śrīmad bha-ga-vad gī-tā

अथ पञ्च-दशोऽध्यायः ।

atha pañ-ca-da-śo-'dhyā-yaḥ ।

पुरुषोत्तम-योगः ।

pu-ru-ṣot-ta-ma-yo-gaḥ ।

❖श्रीभगवानुवाच । ❖

❖śrī-bha-ga-vān-u-vā-ca ।❖

ऊर्ध्वमूलमधःशाखम्

ūr-dhva-mū-lam-a-dhaḥ-śā-kham

अश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।

aś-vat-tham prā-hu-rav-ya-yam ।

छन्दांसि यस्य पर्णानि

chan-dām-si yas-ya par-ṇā-ni

यस्तं वेद स वेद-वित् ॥ १५-१ ॥

yas-tam ve-da sa ve-da-vit ॥15-1॥

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखाः

a-dhaś-cor-dhvaṁ pra-sṛ-tās-tas-ya śā-khāḥ

गुण-प्रवृद्धा विषय-प्रवालाः ।

gu-ṇa-pra-vṛd-dhā vi-ṣa-ya-pra-vā-lāḥ ।

अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि

a-dhaś-ca mū-lān-ya-nu-san-ta-tā-ni

कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥ १५-२ ॥ kar-mā-nu-ban-dhī-ni ma-nuṣ-ya-lo-ke ॥15-2॥

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते na rū-pam-as-ye-ha ta-tho-pa-labh-ya-te
नान्तो न चादिर्न च सम्प्रतिष्ठा । nān-to na cā-dir-na ca sam-pra-tiṣ-ṭhā ।
अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलं aś-vat-tham-e-naṁ su-vi-rū-ḍha-mū-laṁ
असङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ॥ १५-३ ॥ a-saṅ-ga-śas-tre-ṇa dṛ-ḍhe-na chit-tvā ॥15-3॥

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं ta-taḥ pa-daṁ tat-pa-ri-mār-gi-tav-yaṁ
यस्मिन्गता न निवर्तन्ति भूयः । yas-min-ga-tā na ni-var-tan-ti bhū-yaḥ ।
तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये । tam-eva cād-yaṁ pu-ru-ṣaṁ pra-pad-ye ।
यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥ १५-४ ॥ ya-taḥ pra-vṛt-tiḥ pra-sṛ-tā pu-rā-ṇī ॥15-4॥

निर्मान-मोहा जितसङ्ग-दोषाः nir-mā-na-mo-hā ji-ta-saṅ-ga-do-ṣāḥ
अध्यात्म-नित्या विनिवृत्त-कामाः । adh-yāt-ma-nit-yā vi-ni-vṛt-ta-kā-māḥ ।
द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःख-संज्ञैः dvan-dvair-vi-muk-tāḥ su-kha-duḥ-kha-saṅ-jñaiḥ
गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ १५-५ ॥ gac-chan-tya-mū-ḍhāḥ pa-dam-av-ya-yaṁ tat ॥15-5॥

न तद्-भासयते सूर्यः na tad-bhā-sa-ya-te sūr-yaḥ
न शशाङ्को न पावकः । na śa-śāṅ-ko na pā-va-kaḥ ।
यद्-गत्वा न निवर्तन्ते yad-gat-vā na ni-var-tan-te
तद्-धाम परमं मम ॥ १५-६ ॥ tad-dhā-ma pa-ra-maṁ ma-ma ॥ 15-6॥

ममैवांशो जीव-लोके

ma-mai-vām-śo jī-va-lo-ke

जीव-भूतः सनातनः ।

jī-va-bhū-taḥ sa-nā-ta-naḥ ।

मनःषष्ठानीन्द्रियाणि

ma-naḥ-ṣaṣ-ṭhā-nīn-dri-yā-ṇi

प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ १५-७ ॥

pra-kr-ti-s-thā-ni karṣati ॥ 15-7॥

शरीरं यदवाप्नोति

śa-rī-raṁ ya-da-vāp-no-ti

यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ।

yac-cāp-yut-krā-ma-tīś-va-raḥ ।

गृहीत्वैतानि संयाति

gṛ-hīt-vai-tā-ni saṁ-yā-ti

वायुर्गन्धानि-वाशयात् ॥ १५-८ ॥

vā-yur-gan-dhā-ni-vā-śa-yāt ॥ 15-8॥

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च

śro-tram cak-ṣuḥ spar-śa-naṁ ca

रसनं घ्राणमेव च ।

ra-sa-naṁ ghrā-ṇam-eva ca ।

अधिष्ठाय मनश्चायं

a-dhiṣ-ṭhā-ya ma-naś-cā-yaṁ

विषयानुपसेवते ॥ १५-९ ॥

vi-ṣa-yā-nu-pa-se-va-te ॥ 15-9॥

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि

ut-krā-man-taṁ sthi-taṁ vā-pi

भुञ्जानं वा गुणान्वितम् ।

bhuñ-jā-naṁ vā gu-ṇān-vi-tam ।

विमूढा नानुपश्यन्ति

vi-mū-ḍhā nā-nu-paś-yan-ti

पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ १५-१० ॥

paś-yan-ti jñā-na-cak-ṣu-ṣaḥ ॥ 15-10॥

यतन्तो योगिनश्चैनं

ya-tan-to yo-gi-naś-cai-nam

पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् ।

paś-yan-tyāt-manyava-sthi-tam ।

यतन्तोऽप्यकृतात्मानः

ya-tan-to'p-ya-kṛ-tāt-mā-naḥ

नैनं पश्यन्त्यचेतसः ॥ १५-११ ॥

nai-nam paś-yan-tya-ce-ta-saḥ ॥ 15-11॥

यदादित्यगतं तेजः

ya-dā-dit-ya-ga-tam te-jaḥ

जगद्-भासयतेऽखिलम् ।

ja-gad-bhā-sa-ya-te-'khi-lam ।

यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ

yac-can-dra-ma-si yac-cāg-nau

तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥ १५-१२ ॥

tat-te-jo vid-dhi mā-ma-kam ॥ 15-12॥

गामाविश्य च भूतानि

gā-mā-viś-ya ca bhū-tā-ni

धारयाम्यहमोजसा ।

dhā-ra-yām-ya-ham-oja-sā ।

पुष्णामि चौषधीः सर्वाः

puṣ-ṇā-mi cau-ṣa-dhīḥ sar-vāḥ

सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥ १५-१३ ॥

so-mo bhūt-vā ra-sāt-ma-kaḥ ॥ 15-13॥

अहं वैश्वानरो भूत्वा

a-ham vaiś-vā-na-ro bhūt-vā

प्राणिनां देहमाश्रितः ।

prā-ṇi-nām de-ham-ā-śri-taḥ ।

प्राणापान-समायुक्तः

prā-ṇā-pā-na-sa-mā-yuk-taḥ

पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥ १५-१४ ॥

pa-cām-yan-nam ca-tur-vi-dham ॥ 15-14॥

सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टः sar-vas-ya cā-ham̐ hṛ-di san-ni-viṣ-ṭaḥ
 मत्तः स्मृतिर्ज्ञानम्-अपोहनञ्च । mat-taḥ smṛ-tir-jñā-nam-a-po-ha-nañ-ca ।
 वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यः ve-daiś-ca sar-vai-ra-ham-eva ved-yaḥ
 वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥ १५-१५ ॥ ve-dān-ta-kṛd-ve-da-vi-de-va cā-ham ॥ 15-15 ॥

द्वाविमौ पुरुषौ लोके dvā-vi-mau pu-ru-ṣau lo-ke
 क्षरश्चाक्षर एव च । kṣa-raś-cāk-ṣa-ra eva ca ।
 क्षरः सर्वाणि भूतानि kṣa-raḥ sar-vā-ṇi bhū-tā-ni
 कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ १५-१६ ॥ kū-ṭas-tho-'kṣa-ra uc-ya-te ॥ 15-16 ॥

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः ut-ta-maḥ pu-ru-ṣas-tvan-yaḥ
 परमात्मेत्युदाहृतः । pa-ram-āt-met-yu-dā-hṛ-taḥ ।
 यो लोकत्रयमाविश्य yo lo-ka-tra-yam-ā-viś-ya
 बिभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥ १५-१७ ॥ bi-bhar-tyav-ya-ya īś-va-raḥ ॥ 15-17 ॥

यस्मात्क्षरम्-अतीतोऽहम् । yas-māt-kṣa-ram-a-tī-to-'ham ।
 अक्षरादपि चोत्तमः । akṣa-rād-api cot-ta-maḥ ।
 अतोऽस्मि लोके वेदे च a-to's-mi lo-ke ve-de ca
 प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ १५-१८ ॥ pra-thi-taḥ pu-ru-ṣot-ta-maḥ ॥ 15-18 ॥

यो मामेवमसम्मूढः	yo mām-e-vam-a-sam-mū-ḍhaḥ
जानाति पुरुषोत्तमम् ।	jā-nā-ti pu-ru-ṣot-ta-mam ।
स सर्वविद्-भजति मां	sa sar-va-vid-bha-ja-ti mām
सर्व-भावेन भारत ॥ १५-१९ ॥	sar-va-bhā-ve-na bhā-ra-ta ॥ 15-19 ॥

इति गुह्य-तमं शास्त्रम्	iti guh-ya-ta-mam śās-tram
इदमुक्तं मयानघ ।	idam-uk-tam ma-yā-na-gha ।
एतद्-बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्	e-tad-bud-dhvā bud-dhi-mān-syāt
कृत-कृत्यश्च भारत ॥ १५-२० ॥	kṛ-ta-kṛt-yaś-ca bhā-ra-ta ॥ 15-20 ॥

ॐ तत्सत्	om tat-sat
इति श्रीमद्-भगवद्-गीतासु	iti śrīmad-bhaga-vad-gī-tā-su
उपनिषत्सु	upa-ni-ṣat-su
ब्रह्म-विद्यायां	brahma-vid-yā-yām
योग-शास्त्रे	yoga-śās-tre
श्रीकृष्णार्जुन-संवादे	śrī-kṛṣ-ṇār-juna-saṁ-vā-de
पुरुषोत्तम-योगो नाम	pu-ru-ṣot-ta-ma-yo-go nāma
पञ्च-दशोऽध्यायः ॥	pañ-ca-da-śo-'dhyā-yaḥ ॥
ॐ हरिः ॐ	om hariḥ om
श्री गुरुभ्यो नमः	śrī guru-bhyo namaḥ
हरिः ॐ ॥	hariḥ om ॥